

Bourgeois Louis, Genf, 1542. (1510—1569.)

1. Ó! Úr Jé - zus! e - gek-nek nagy ki - rá - lya!

Ki - nek e föl - dön vég-zöd-vén mun-ká - ja

Fel - men-tél menny - be s bol - do - gul ott élsz,

Míg-nem el - jössz és min-dent meg - í - télsz.

P.Á.

2. És bár e földön nem vagy már testeddel: / De ígérted,
Lelkoddal s kegyelmeddel / Mitőlünk távol soha nem leszel, / Is-
tenségeddel mindent megteszel.

3. Jézus! esedezz Istennek érettünk, / Hogy bocsássa meg,
valamit vétettünk; / Pótold ki mennyben fogyatkozásunk, / Tedd
kedvessé ott imádkozásunk.

4. Szentlelkedet küldd hozzánk tanítónak, / Kit érezhessünk
mi vigasztalónknak, / Ez élet sok keserűségében / Öntsön örömet
hívek szívében.

5. Ez a Lélek nyújtsón oly reménységet, / Hogy mint mi
fejük, te bírsz dicsőséget; / Minket is felviszel, tagjaidat, / Hogy
bírnjuk örök szent hajlékidat.

Debrecen, 1815.